

La congressista republicana Michelle Bachmann durant un discurs.

Dones contra Obama

A punt de complir el primer any de mandat, la popularitat de Barack Obama ha perdut força. En bona part, en tenen la culpa una colla de dones conservadores que, des de la política o des dels mitjans, fan una oposició implacable al president dels Estats Units.

“Té més pebrots que molts homes.” Amb aquesta rotunditat, utilitzant l’hispano “cojones”, s’expressava una manifestant arribada d’Ohio per qualificar Michelle Bachmann, mentre

aquesta s’adreçava a una multitud aplegada davant l’edifici del Capitoli, la seu del Congrés dels Estats Units. Bachmann, de fet, una congressista republicana de l’estat de Minnesota, va ser una de les principals respon-

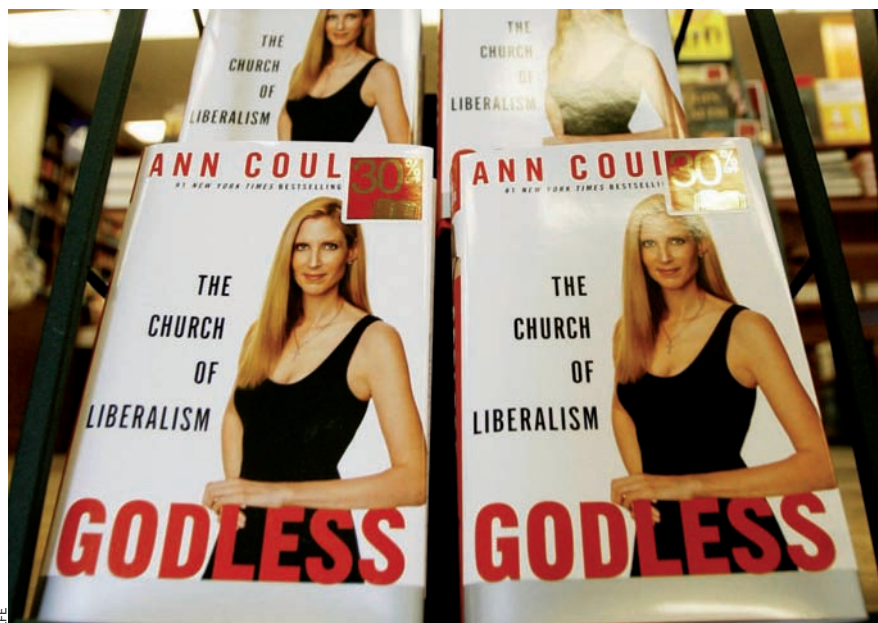
sables de la notable resposta que va tenir aquell dia la crida del moviment anomenat Tea Party. Unes 10.000 persones, convocades per Bachmann a través de la cadena Fox i per correu electrònic, van manifestar-se el 5 de novembre propassat a Washington per mostrar la disconformitat amb la reforma sanitària impulsada pel president Obama, que en aquell moment era a punt de ser aprovada per les dues cambres del Congrés.

Les Tea Party són un seguit de protestes coordinades que van tenir lloc en un gran nombre de ciutats dels Estats Units durant tot l’any 2009. El principal objectiu dels organitzadors és de protestar contra la política econòmica del govern que presideix Barack Obama i, en concret, contra el seu pla d’estímul econòmic adreçat a superar la crisi. Els participants de les *tea parties*

s'oposen, a més, a qualsevol augment del deute públic i dels impostos. La primera d'aquestes convocatòries va tenir lloc el 27 de febrer de l'any passat, tot i que amb una assistència més aviat reduïda, a 48 ciutats diferents del país, com ara Washington, Denver o Nashville. Ara bé, el 15 d'abril, que s'esqueia l'anomenat Tax Day –el dia que es tanca el període de sol·licitud de devolució d'impostos als Estats Units–, mig milió de nord-americans van sortir als carrers d'un total de 750 ciutats de tot el país.

Posteriorment, hi va haver més *tea parties*, com la del 4 de juliol, coincidint amb el dia de la Independència. També s'organitzà l'anomenat Tea Party Express, un comboi que va recórrer una trentena de ciutats en una primera fase que va acabar el 12 de setembre a Washington. 38 ciutats més van participar en una segona fase que es va acabar l'11 de novembre a la capital federal dels Estats Units i seu del govern i del Congrés. Les *tea parties* han estat promogudes per polítics i periodistes conservadors a través de blogs i de les xarxes socials Twitter i Facebook. I també a través de la cadena de notícies Fox News Channel. Conscients que la resposta dels ciutadans creix de dia en dia, els organitzadors planegen una gran convocatòria per al 15 d'abril d'enguany.

D'aquesta manera, gràcies a les *tea parties*, la figura de la congressista republicana Michelle Bachmann va adquirir com més va més protagonisme. Alguns comentaristes ja la posen a l'altura de Sarah Palin –que fou candidata republicana a la vice-presidència dels Estats Units a les eleccions del 2008–, fins al punt que hi ha qui diu que Bachmann podria optar a la candidatura del Partit Republicà el 2012. Sigui com sigui, la cursa cap a la popularitat d'aquesta congressista de Minnesota, de 53 anys, ha estat meteòrica, sobretot tenint en compte que fins el 2007 era només membre del Senat de Minnesota, un estat relativament poc important per a conrear una carrera política. Quan el 2007 li va sorgir la possibilitat d'optar a un escó a la Cambra de Representants del Congrés, Bachmann va declarar que Déu l'havia cridada a presentar-se a l'elecció.

Un dels llibres de la comentarista Ann Coulter, aparegut el 2006, exposat en una llibreria de Nova York.

El conservadorisme religiós és un dels punts forts de la línia política de Bachmann. El 2003 va proposar una esmena constitucional, que finalment fou rebutjada, per tal de prohibir el matrimoni entre persones del mateix sexe. També és una ferma opositora a l'avortament. L'any 2006 va protagonitzar una polèmica en el transcurs d'un debat televisiu quan un dels participants li va demanar si era cert que l'església a la qual pertany Bachmann, el Sínode Evangèlic Luterà de Wisconsin, predicava que el papa de Roma era l'anticrist. Posteriorment, ja com a congressista, Bachmann va prendre posició contra l'augment de la despesa en educació i als ajuts a la indústria automobilística. En el terreny energètic, Bachmann s'ha oposat a la substitució de les bombetes tradicionals per les incandescentes –amb l'argument que cap govern no té dret a dir al consumidor quina classe de bombetes ha de comprar– i ha defensat l'explotació del petroli i el gas als territoris protegits d'Alaska. D'una altra banda, Bachmann nega la teoria de l'evolució de les espècies i defensa l'ensenyament de la teoria del disseny intel·ligent a les escoles. En el terreny internacional, no tan sols va defensar enèrgicament l'enviament de més tropes a l'Iraq, sinó que va insinuar que un atac amb armes nuclears contra l'Iran no s'havia de descartar.

Ara bé, una de les declaracions més polèmiques pronunciades per Michelle Bachmann va tenir lloc l'octubre del 2008 en el transcurs d'una entrevista televisiva que va concedir per donar suport a la candidatura de John McCain a la presidència dels Estats Units. Bachmann hi va acusar Barack Obama de ser antiamericà i va insinuar que molts dels membres del Congrés dels Estats Units tenien una visió semblant del país. Un gran nombre de comentaristes va condemnar aquestes declaracions i, fins i tot, l'ex-secretari d'estat republicà, Colin Powell, va assegurar que aquests comentaris l'havien fet decidir a decantar-se per Barack Obama.

D'Alaska al cel. Sigui com vulgui, Michelle Bachmann no és l'única dona que porta el pes de l'oposició contra les mesures adoptades pel govern de Barack Obama. S'especula que Sarah Palin, que va acompanyar John McCain a la campanya presidencial del 2008, podria optar a aquest càrrec a les eleccions del 2012. De fet, Palin va resignar el càrrec de governadora d'Alaska a mitjan any passat, sembla que per dedicar-se a la carrera presidencial més a fons. El mes de novembre passat, va presentar el llibre *Going Rogue: An American Life*, que ben aviat va assolir la primera posició a la llista de vendes del *New York*

Sarah Palin durant un acte electoral de la campanya presidencial, a Springfield, l'octubre del 2008.

Times. Palin, igual com Bachmann, professa unes idees polítiques purament conservadores, en què es destaca l'oposició al matrimoni homosexual, a l'avortament i a la utilització d'embrions humans per a la recerca. Això no obstant, Palin és partidària de l'educació sexual a les escoles, però amb l'objectiu d'encoratjar l'abstinència. A més, com a membre de l'Associació Nacional del Rifle, és una ferma defensora del dret dels ciutadans a tenir armes de foc. En el terreny ambiental, s'ha mostrat escèptica respecte a les causes que originen el canvi climàtic i, mentre era governadora d'Alaska, va promoure l'exploració de jaciments de gas i petroli en aquell estat, incloses les àrees protegides. Tot i que no té seient al Congrés, els darrers mesos Sarah Palin ha estat una de les veus més crítiques contra el projecte de reforma sanitària impulsat pel president Barack Obama. Una de les seves acusacions, que qualificava la reforma sanitària de "mortal" per a les persones discapacitades, va ser considerada per alguns comentaristes com una de les mentides de l'any.

Sigui com vulgui, els plantejaments de personatges polítics de primer ordre, com Sarah Palin o Michelle Bachmann, han trobat suport en figures mediàtiques de renom, també femenines, com ara Ann Coulter, una analista política i escriptora que ha es-

tat batejada per alguns mitjans com la *Michael Moore republicana*. Coulter és autora de set llibres i publica una polèmica columna setmanal que és reproduïda a diversos mitjans arreu del país. Es va fer popular sobretot arran dels atemptats terroristes de l'11S, quan va formular comentaris molt crítics contra l'islam i el món àrab: "Hauríem d'envair els seus països, matar els seus líders i convertir-los tots al cristianisme", va escriure en aquella ocasió. Un dels seus llibres de més èxit, publicat el 2007, porta per títol *Si els demòcrates tinguessin cervell, serien republicans*. Durant la campanya a les eleccions presidencials del 2008, va donar suport a Mitt Romney com a candidat republicà, i es va mostrar crítica amb McCain, de qui va dir que fins i tot Hillary Clinton era més conservadora que ell. Quan Barack Obama va publicar el llibre *Dreams from my father*, Coulter el va comparar al *Mein Kampf* d'Adolf Hitler.

Una altra de les dones que darrerament s'ha destacat per les crítiques contra el govern dels Estats Units és Michelle Malkin, autora d'una columna setmanal que es publica a diversos mitjans. Malkin participa com a comentarista a la cadena Fox News i difon les seves opinions a través d'un blog, que té una gran popularitat als Estats Units. Això no obstant, les

Un pas decisiu cap a la independència

El moviment Tea Party s'inspira en la Boston Tea Party, una protesta que van dur a terme els colons nord-americans el 1773 contra el govern britànic. Aquell any un grup de colons van destruir el carregament de te que transportaven tres vaixells ancorats al port de Boston. Fou la culminació d'un moviment de resistència contra la *Tea Act*, una llei aprovada pel parlament britànic i que va ser rebutjada pels colons americans, que consideraven que només els seus representants electes podien imposar taxes al comerç de te. La Boston Tea Party és considerada com un esdeveniment clau del camí cap a la guerra que va començar en aquesta ciutat el 1775 i que anà seguida, un any després, de la declaració d'independència de les colònies britàniques i la creació dels Estats Units.

seves crítiques contra el govern no són noves. Des del 2002 ha publicat diversos llibres que han estat èxits de vendes. Al primer criticava la política d'immigració del seu país i al segon, publicat l'any 2004, defensava la necessitat de crear camps de concentració per als musulmans que viuen als Estats Units. A mitjan any passat, Malkin va publicar *Culture of Corruption: Obama and his team of Tax cheats, crooks and cronies*, en què acusa el president Obama i el seu govern de corruptes i d'enganyar els nord-americans amb els impostos. L'any 2008, la important cadena Dunkin' Donuts va haver de retirar un anunci en què un personatge famós apareixia portant una kufia, el popular mocador de coll palestí. L'opinió de Malkin, que va relacionar la peça de vestir amb la gihad islàmica, es va escampar ràpidament per internet i l'empresa va ser amenaçada amb una campanya de boicot.

Xevi Camprubi